

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Det er fru Susanne Clemensens bemærkninger om udlændinges problemer med at få adgang til det danske arbejdsmarked på grund af vanskeligheden med at få anerkendt deres uddannelse.

Det er fuldstændig rigtigt, det er også et spørgsmål, som regeringen har været optaget af i et stykke tid.

Indledningsvis er det værd at fastslå, at indvandrere og flygtninge på lige fod med alle andre grupper har adgang til uddannelse, men det er vigtigt at tage udgangspunkt i de kvalifikationer, man kommer med, få registreret, hvad flygtninge og indvandrere kan, sådan at de kvalifikationer og kompetencer også kan gøre gavn i det danske samfund som helhed.

I dag er det, som fru Susanne Clemensen også bemærker, en vurdering, som meget ofte foregår i et gråzoneområde. Det er uddannelsesinstitutioner, faglige udvalg, faglige foreninger m.fl., der foretager sådanne vurderinger, og jeg tror, at det for den enkelte godt kan fremstå som lidt af en jungle, hvor man skal gå hen med sine eksamensbeviser, med de kvalifikationer, man har.

På den baggrund har der været nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, som i slutningen af sidste og i begyndelsen af dette år barslede med et forslag om at lave et vurderings- og referencecenter. Og centret ville begynde sit arbejde i begyndelsen af år 2000.

Centret skal fortsat bygge på den ekspertise, der er på uddannelsesstederne, hos de faglige udvalg m.m., og centret skal derfor i første omgang fremstå som et visitationsorgan for enkeltpersoner og myndigheder. Centrets hovedopgave bliver derfor i første omgang at videresende sager om merit og adgang til uddannelser til den rette institution.

Jeg forestiller mig, at vi opbygger centret gradvis og ønsker, at vi begynder med at forestå vurderinger for de videregående uddannelser, det gælder jo f.eks. ingeniører. Derfor vil det primært dreje sig om vejledning, vurdering af uddannelsesniveau, mens de mere fagspecifikke sammenligninger fortsat vil blive foretaget af uddannelsesinstitutionerne, for det er der, ekspertisen er.

Men en vigtig opgave for centret bliver at få fastlagt en procedure for samarbejde med de involverede parter, og centret skal derudover også yde vejledning og service til brugerne og

skal derfor indsamle og formidle viden om både det danske uddannelsessystem og udenlandske uddannelsessystemer. Jeg håber, at centret efter en indkøringsfase kan blive både et kraftcenter og en videnbank, som vi har manglet på området.

Samtidig er jeg klar over, at et funktionelt center ikke opbygges på helt kort sigt. Det vil afhænge af indkøringsfasen, hvor der etableres procedurer og aftaler om samarbejde med alle involverede parter, og derfor vil der formodentlig også gå et stykke tid, før vi er klar til at tage de sidste skridt, som fru Susanne Clemensen foreslår.

Men jeg tror, at vi med centret kan få åbnet den dør, som er helt afgørende at få åbnet i forhold til flygtninge og indvandrere, sådan at vi rent faktisk giver den adgangsbillet til arbejdsmarkedet, som dokumentationen for ens kvalifikationer jo rent faktisk er.

Jeg lægger også meget vægt på de øvrige initiativer, som foretages på uddannelsesområdet, og jeg skal ikke supplere fru Susanne Clemensens gennemgang af sprogstimulerende aktiviteter, af den indsats, som gøres i folkeskolen i det hele taget, blot nævne, at der nu for unge bliver iværksat forsøg med særlige undervisningstilbud af 1-3 års varighed for 16-25-årige flygtninge og indvandrere, og der er afsat puljemidler på i alt 125 mio. kr. fra 1999 til 2003.

Jeg håber, vi får positive erfaringer med det for at være sikre på, at vi derigennem også kan bidrage til, at vores eksisterende uddannelser får en sådan rummelighed, at flygtninge og indvandrere, men også danske med en uddannelsesfremmed baggrund rent faktisk får mulighed for at gennemføre en uddannelse. For uanset hvordan man vender og drejer det, er det jo rent faktisk sådan, at uddannelse er en af adgangsbilletterne til det danske samfund.

Af samme grund har vi også i regeringens udspil til en reform af voksen- og efteruddannelsen lagt vægt på, at der bliver muligheder for flygtninge og indvandrere til at forbedre deres sproglige forudsætninger, men også til at opnå egentlig faglært niveau.

Henrik Svane (RV):

»Integration tager tid, lang tid«, siger Niels Hausgaard. Det tager ifølge hans udsagn tre generationer, før en fynbo bliver integreret i Vendsyssel, og så kalder man stadig væk efterkommerne for »fynboens børn«.